

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/17/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121200999
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8121200999.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcov X) V. B., O.. X.XX.XXXX, X) P. B., O.. XX.X.XXXX, D. V. D. XXXX/XX, obaja právne zastúpení JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom ul. Sov. hrdinov 163/66, Svidník, proti žalovanému TELERVIS PLUS a.s., so sídlom Staré Grunty 7, 841 04 Bratislava, IČO: 35 717 769, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou STRELÁK & Partners, s.r.o., Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, IČO: 52 451 747, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 412,- eur a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

I. Súd určuje, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 22.09.2014, uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142771 zo dňa 22.09.2014, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom sumu 412,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 412,- eur od 13.02.2021 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobcom trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia sa žalobou podanou na súde dňa 03.02.2021 domáhali vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 412,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 412,- eur, odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia sumy 412,- eur a aby súd určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 22.9.2014, uzatvorená k Zmluve o spotrebiteľskom úvere, č. K52014 2771, zo dňa 22.9.2014, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Svoju žalobu odôvodnili tým, že so žalovaným uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, č. K52014 2771, zo dňa 22.9.2014 (ďalej aj ako „Úverová zmluva“). Žalovaný im poskytol bezúčelový úver vo výške 800,- eur, s úrokovou sadzbou 20 % z istiny a s priemernou RPMN vo výške 44,06 %. Zároveň dňa 22.9.2014 došlo aj k uzavretiu Zmluvy o poskytovaní finančných služieb (ďalej aj ako „Zmluva“), podľa ktorej mali zaplatiť sumu 402,- eur za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ a 10,- eur za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov. Žalovanému zaplatili na Zmluvu o poskytovaní finančných služieb sumu 412,- eur. Zmluvu o poskytovaní finančných služieb považujú za neprijateľnú, a v tejto súvislosti poukázali na rozsudok SD EÚ, sp. zn. C-415/11, zo 14.3.2013. Zmluva o poskytovaní finančných služieb tak nie je vo svojej podstate ničím iným, ako vedľajším dojednaním k zmluve hlavnej, úverovej, bez ktorej nemá žiadne opodstatnenie. Ide pritom aj o nekalú obchodnú prax, keď hlavný dodávateľ, žalovaný, sa snaží vytvoriť dojem, ako keby s týmto zmluvným vzťahom, nemal nič spoločné. Aj Úverová zmluva, aj Zmluva boli uzatvorené naraz, tým istým zástupcom žalovaného. Postup žalovaného je tak v rozpore s líniou judikatúry materiálneho prospechu spotrebiteľa. Zmluva o poskytovaní finančných služieb je len doplnkovou službou, ktorá má vytvoriť zdanie, že spotrebiteľ si ju dobrovoľne objednal a má byť samostatne spoplatňovaná. V skutočnosti je však spotrebiteľ nútený,

ak chce získať úver, aby spolu s hlavnou službou prijal aj vedľajšiu službu, ktorej odplata predstavuje nemorálne spoplatňovanie poskytnutej služby a rozloženie ceny plnenia do vedľajších záväzkov. Zmluva bola uzatvorená v súvislosti s Úverovou zmluvou, ako služba doplnková, a plnenie podľa nej patrí do celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľskými úverom, v zmysle § 2 písm. g) ZoSÚ. Žalovaný však náklady spotrebiteľa vyplývajúce za doplnkové služby, do Úverovej zmluvy nepojal. Podľa § 9 ods. 12 ZoSÚ: „Všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.“ Podľa § 9 ods. 14 ZoSÚ: „Akékoľvek poskytnuté plnenia spotrebiteľa súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere požadované alebo vyberané veriteľom alebo treťou osobou sa považujú za plnenia spotrebiteľa veriteľovi a za súčasť odplaty podľa osobitných predpisov. Každé plnenie vyberané veriteľom alebo treťou osobou v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný bezodkladne evidovať podľa osobitného predpisu; na tento účel sa veriteľ nemôže dovolávať skutočnosti, že plnenie prijala tretia osoba.“ O tom, že uzatvorenie Úverovej zmluvy bolo podmienené uzatvorením Zmluvy, svedčí aj výška mesačných splátok oboch vyššie uvedených zmlúv. Úver z Úverovej zmluvy, sa mal prvé 3 mesiace splácať splátkami vo výške 4,- eur a nasledujúcich 10 splátok po 102,- eur. Odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 402,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 134,- eur. Ide o zreteľný úmysel žalovaného s tým, že sa uspokojil so splátkami úveru vo výške 4,- eur iba preto, že splácanie plnej mesačnej splátky bolo kryté Zmluvou. Finančné služby spočívajú v preberaní a zaúčtovaní peňažnej hotovosti určenej na úhradu splátky úveru, vedenie a kontrola splátkového kalendára, upozornenie na termín splátky a na prípadné následky nesplácania. Táto služba je poskytovaná za odplatu. S touto skutočnosťou však pri jej uzavretí neboli oboznámení. Ide o zmluvu, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch v rovnakej podobe medzi podnikateľom vykonávajúcim svoju podnikateľskú činnosť a spotrebiteľom, ktorý nemá možnosť reálnym spôsobom zmeniť obsah pripraveného návrhu zmluvy, nemôže vyjednávať o zmene návrhu, s možnosťou dosiahnutia úspechu. Predmetom Zmluvy sú bežné služby, ktoré poskytujú banky i nebankové subjekty, ktoré by mala pokrývať odplata za úver. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa spočíva v tom, že uzavretie zmluvy o poskytovaní finančných služieb je podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a v tom, že s ohľadom na vyššie uvedené striktné zákonné ustanovenie, je v zmluve zakomponovaná odplata, ktorá nebola individuálne dohodnutá (§ 53 ods. 2 OZ), čím sa žalovaný odklonil od zákona. Poukázali na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/49/2017, z 15.3.2018 a rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 17Co/163/2017, z 30.1.2018. Súdny už posudzovali nastrčenie spoločnosti FINWAY, namiesto žalovaného do vedľajších zmlúv, to je do Zmluvy a v prípadoch, v ktorých si spoločnosť TELERVIS uplatňuje dlh voči spotrebiteľom, započítavajú splátky vykazované ako splátky zaplatené spoločnosti FINWAY, za finančné služby, na splátky úveru, poskytnutého spoločnosťou TELERVIS, ako keby išlo o platby priamo spoločnosti TELERVIS. Poukazujeme aj na právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 11Csp/162/2016, z 21.9.2018 a sp. zn. 11Csp/7/2018, z 30.5.2018. Ak teda platby za poskytovanie fiktívnych finančných služieb, či už boli účtované priamo spoločnosťou TELERVIS, alebo prostredníctvom spoločnosti FINWAY, v prípade žalôb, podaných spoločnosťou TELERVIS proti spotrebiteľom, sú považované za platby na uspokojenie dlhu, musí to platiť rovnako aj pri žalobách, ktoré podáva spotrebiteľ proti spoločnosti TELERVIS, a aj v takom prípade, musia byť považované platby, vykazované ako platby spoločnosti FINWAY, za splátky úveru poskytnutého spoločnosťou TELERVIS a preplatky musia byť považované za bezdôvodné obohatenie, získané spoločnosťou TELERVIS. Naviac, pri nezmenenom skutkovom stave, keď súd nie je viazaný právnym hodnotením veci žalobou, prichádza do úvahy aj zodpovednosť žalovaného za škodu, podľa § 42 OZ, podľa ktorého: „Ak pre neplatosť právneho úkonu vznikne škoda, zodpovedá sa za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.“, a to v dôsledku neplatosť vedľajšej zmluvy o finančných službách, uzatvorenej formálne so spoločnosťou FINWAY, keď v skutočnosti nejde o nič iné, len o sofistikovanú nekalú obchodnú praktiku a absolútna neplatosť zmluvy o finančných službách je dôsledok jej neprijateľnosti v dôsledku takejto nekalej obchodnej praktiky spoločnosti TELERVIS.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo vyjadrení k žalobe uviedol, že žalobcovia žiadnym spôsobom nepreukázali, že ten, kto sa bezdôvodne obohatil poskytnutým plnením na základe zmluvy o poskytovaní finančných služieb bol práve žalovaný. Žalovaný nikdy nebol prijímateľom žiadneho finančného plnenia vyplývajúceho zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb uzatvorenej s tretím subjektom spoločnosťou FINWAY SK s.r.o. Žalovaný má za to, že žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno a žiadnym spôsobom nepreukázali, že práve žalovaný bol tým subjektom, ktorý sa bezdôvodne

obohatil plnením žalobcov zo Zmluvy o poskytovaní finančných služieb, ktorú žalobcovia uzatvorili so spoločnosťou FINWAY SK s.r.o. Žalobcom nič nebráni uplatniť si vydanie ním tvrdeného bezdôvodného obohatenia od subjektu, ktorý ho skutočne získal, t.j. spoločnosti FINWAY SK s.r.o. Čo sa týka citácie § 9 ods. 14 zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov žalovaný poukázal na to, že predmetné ustanovenie bolo do zákona doplnené zákonom č. 438/2015 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť 23.12.2015, pričom podľa dôkazu predloženého žalobcom bola Zmluva o poskytovaní finančných služieb uzatvorená dňa 22.9.2014, teda pred nadobudnutím účinnosti uvedeného ustanovenia a teda uvedené ustanovenie nie je možné aplikovať v uvedenom prípade. Žalovaný ďalej vzniesol námietku res iudicata a poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Prešov sp.zn. 19Csp/7/2018, v ktorom Okresný súd Prešov priznal plnenie žalovanému, pričom svoj nárok žalobca odvodzoval zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142771 zo dňa 22.9.2014. Predmetný platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť 29.3.2018. Nakoniec žalovaný vzniesol námietku premlčania.

3. Žalobcovia v replike poukázali pokiaľ ide o námietku nedostatku pasívnej vecnej legitímácie na rozsudok Okresného súdu Prešov pod sp. zn. 20Csp/62/2019, rozhodnutia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 13Co/35/2019, z 26.11.2019; sp. zn. 17Co/41/2019, z 22.8.2019; sp. zn. 22Co/56/2019, z 31.5.2019; sp. zn. 1CoCsp/11/2020, zo 7.7.2020 a právoplatný rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 19Csp/124/2018, z 15.4.2019. Z najnovších rozhodnutí na rozsudok Okresného súdu Prešov, sp. zn. 10Csp/125/2018, z 18.6.2021. Rovnako vzťah spoločnosti TELERVIS PLUS, vo vzťahu k spoločnosti FINWAY, posúdili sudy aj vo veciach, v ktorých terajší žalovaný vystupoval ako žalobca, o čom svedčia napr. rozhodnutia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 9Co/49/2017, z 15.3.2018; sp. zn. 14Co/21/2018, z 26.2.2019; sp. zn. 17Co/163/2017, z 30.1.2018. Je pravdou, že Zmluva o poskytnutí finančných služieb, bola uzatvorená so spoločnosťou FINWAY, a nie priamo so spoločnosťou TELERVIS PLUS a.s. (ďalej len TELERVIS), ale to nie je ničím iným, ako uplatnením nekalej obchodnej praxe spoločnosťou TELERVIS v praxi, keď doterajšiu už neúspešnú prax uzatvárania zmlúv o poskytovaní finančných služieb, nazvanú ako domáci servis, ako vedľajšieho dojednania, uzatvárané vo svojom mene, nahradila spoločnosť TELERVIS nastrčením spoločnosti FINWAY, namiesto seba. Čo sa týka námietky res iudicata, uviedli, že predmetom konania bolo plnenie zo zmluvy K5201442771 z 22.9.2014, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezhotovostného úveru v sume 800,- eur a predmetom tohto, teraz súdeného konania, je plnenie zo Zmluvy o poskytnutí finančných služieb z 22.9.2014, ktorá predmetom konania vedeného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 19Csp/7/2018 nebola, v žiadnej súvislosti.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu v 2) a listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a to a zistil tento skutkový stav:

5. Žalobcovia ako dlžníci a žalovaný ako veriteľ uzatvorili dňa 22.09.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. K520142771, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý spotrebiteľský úver v sume 800,- eur za úrok vo výške 160,- eur a servisný poplatok vo výške 72,- eur, ktorý sa žalobcovia zaviazali splatiť v 13 mesačných splátkach a to v prvých 3 mesačných splátkach vo výške 4,- eura a 10 mesačných splátkach vo výške 102,- eur. Podľa zmluvy je priemerná RPMN 44,06%. V zmluve je údaj o celkovom úroku vo výške 20% z istiny.

6. Dňa 22.09.2014 žalobcovia a spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. uzatvorili Zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ktorou sa spoločnosť FINWAY SK, s.r.o. zaviazala vyberať a doručovať finančné prostriedky a osobné inkaso platieb splátok úveru. Podľa zmluvy odmena za službu „výber a doručenie finančných prostriedkov“ vo výške 10,- eur je splatná jednorazovo pri doručení finančných prostriedkov prijímateľovi a odmena za službu „osobné inkaso platieb splátok úveru“ vo výške 402,- eur je splatná v 3 mesačných splátkach po 134,- eur.

7. Podľa knihy splátok žalobcovia uhradili na Zmluvu o poskytovaní finančných služieb sumu 412,- eura.

8. Žalobca 2) pri svojom výsluchu uviedol, že mali viacero zmlúv. Predložili tieto zmluvy združeniu HOOS a tam im povedala čo a ako. V roku 2014 dali pani U. zmluvy a postupne JUDr. Šafranko podával žaloby na spoločnosti o neprijateľné zmluvné podmienky a primerané finančné zadostučinenie. Nakoniec uviedol, že mal amputovanú nohu v apríli minulého roku a od tej doby to sprostredkovávala jeho dcéra.

9. Z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vyplýva, že žalobcovia sa bezdôvodnom obohatení dozvedeli dňa 16.11.2020.

10. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

11. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 13.06.2014 do 31.12.2014 (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti..

12. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané..

13. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Podľa § 54 ods.1,2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

15. Podľa § 3 ods.1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 567 ods.1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka.

17. Podľa § 451 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

19. Podľa § 298 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou. Ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

20. Podľa § 298 ods.2 CSP, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takej zmluvnej podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takej zmluvnej podmienky alebo mu na základe takej zmluvnej podmienky uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.

21. Podľa § 3 ods. 3,5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. Proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

22. Podľa § 5 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa výrobcu, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

23. Podľa § 7 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

24. Podľa § 7 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

25. Podľa § 8 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k

a) existencii výrobku alebo k povahe výrobku,

b) hlavným znakom výrobku, ako sú jeho dostupnosť, výhody, riziká, vyhotovenie, zloženie, príslušenstvo, servis zákazníkovi po predaji výrobku a vybavovanie reklamácie, výrobný postup a dátum výroby alebo dodávky, spôsob dodania, účel použitia, možnosti využitia, množstvo, špecifikácia, jeho zemepisný alebo obchodný pôvod alebo očakávané výsledky použitia, alebo výsledky a podstatné ukazovatele skúšok alebo kontrol vykonaných na výrobku,

c) rozsahu záväzkov predávajúceho, motívom pre obchodnú praktiku a k charakteru procesu predaja, akékoľvek vyhlásenie alebo symbol týkajúci sa priameho alebo nepriameho sponzorstva alebo schválenia predávajúceho alebo výrobku,

d) cene alebo k spôsobu výpočtu ceny alebo existencie osobitej cenovej výhody,

e) potrebe servisu, náhradného dielu, výmeny alebo opravy,

e) osobe, vlastnosti a právu predávajúceho alebo jeho splnomocnenca, ako sú jeho totožnosť a majetok, kvalifikácia, postavenie, uznanie, členstvo v organizáciách alebo jeho väzby a vlastníctvo práv vyplývajúcich z priemyselného, obchodného alebo duševného vlastníctva alebo jeho ocenenia a vyznamenania, alebo

f) právu spotrebiteľa vráťane práva na výmenu dodaného výrobku alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

26. Uzavretú zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalovaný ako právnická osoba poskytla v rámci svojho podnikania úver žalobcom ako fyzickým osobám, ktoré nekonali v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Z formy a obsahu zmluvy, je zrejmé,

že sa jedná o tzv „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal žalovaný už pripravený a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcov, ktorý obsah zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohli ovplyvniť, ani neovplyvnili. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné.

27. Vykonaným dokazovaním hodnotiac dôkazy jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná.

28. Súd sa v prvom rade zaoberal pasívnou vecnou legitimitáciou žalovaného. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, ktorý v konaní sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru, že konanie veriteľa (v tomto konaní žalovaného) vykazuje znaky nerovnocenného, nie čestného zaobchádzania so spotrebiteľom. Okolnosti, konanie osôb zúčastnených na kontraktáčnom nasvedčujú tomu, že išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľ ďalším plnením. Rovnako Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 9Co/49/2017 dospel k záveru: „že zo strany veriteľa bola pri uzatváraní zmluvného vzťahu so žalovaným praktikovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď v deň uzatvorenia zmluvy (4.12.2015) bol žalovaný v domácom prostredí navštívený finančným agentom spoločnosti TELERVIS PLUS a.s., ako aj zástupkyňou spoločnosti FINWAY SK, s.r.o. a bez toho, aby mu bola ponúknutá možnosť voľby, bol nútený podrobiť sa nekalým obchodným praktikám oboch spoločností, keď mu v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola naformulovaná klauzula, podľa ktorej mal potvrdiť žiadosť o prevod finančných prostriedkov na účet, ktorý patril obchodnej spoločnosti FINWAY SK s.r.o., ktorá sa ale v texte zmluvy vôbec nespomína. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere nijako nevyplýva ani to, že by jej súčasťou mal byť aj ďalší zmluvný vzťah, na základe ktorého by mali byť finančné prostriedky poskytnuté inému subjektu ako žalovanému. Preto uvedenie čísla účtu FINWAY SK, s.r.o. do žiadosti o prevod finančných prostriedkov len potvrdzuje, že sa jedná o nekalú obchodnú praktiku s úmyslom obísť právny predpis, ktorý vylučuje poskytnutie finančných prostriedkov v hotovosti. Konanie žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi a vykazuje znaky nekalosti aj v tom, že žalovaného pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere neoboznámil s tým, že peniaze budú poskytnuté na účet inej spoločnosti, ktorej bude musieť platiť odplatu a nedal mu ani na výber, či s takouto možnosťou poskytnutia úveru súhlasí.“ Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 31.10.2014 vyplýva, že žalovaným mali byť finančné prostriedky poskytnuté na základe tejto zmluvy prevedené bezhotovostne na účet K.. Predmetný účet patrí spoločnosti FINWAY SK, s.r.o., čo v konaní táto spoločnosť aj sama potvrdila (č.l. 48). Neobstojí argument žalobcu, že pri uzatváraní zmluvy o poskytovaní finančných služieb išlo o aktivity finančného agenta, o ktorých žalobca nemá vedomosť a nemá na nich ani dosah, keďže je zrejmé, že postup, kedy je zmluva o poskytovaní finančných služieb so spoločnosťou FINWAY SK, s.r.o. uzatváraná súčasne so zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzatváranou so žalobcom, nie je ojedinelý. Všetko nasvedčuje tomu, že ide len o sofistikovaný spôsob žalobcu získať prostredníctvom tretej, naoko so žalobcom nijako neprepojenej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie (v tomto prípade 412 Eur, teda viac ako 50 % sumy istiny úveru!!!), ktorým sa neúmerne navyšuje jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praktiky žalobcu“. Súd taktiež poukazuje aj na výsluch obchodnej zástupkyne (v konaní 20Csp/62/2019), ktorá uviedla, že všetky peňažné prostriedky, ktoré splácal žalobca odovzdala spoločnosti Telervis, t.j. žalovanému. Mala síce mandátnu zmluvu od spoločnosti Finway SK s.r.o., avšak celú zmluvnú dokumentáciu dostala od spoločnosti Telervis. Súd preto dospel k záveru, že v rámci zmluvy išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľa ďalším plnením, a preto je daná pasívna vecná legitimitácia žalovaného.

29. Súd sa následne zaoberal napádanou zmluvnou podmienkou a dospel k záveru, že táto je neprijateľná. Zmluva o poskytovaní finančných služieb síce formálne predstavuje samostatnú zmluvu, ale z pohľadu posúdenia neprijateľnej zmluvnej podmienky a vylúčenia súdnej kontroly je potrebné prijať logický záver o tom, že aj v tomto prípade súdna kontrola nemôže byť vylúčená. Ide o akcesorickú zmluvu nadväzujúcu na úverovú zmluvu. Späťosť predmetnej zmluvy je daná tým, že v prípade neuzavretia zmluvy o úvere by bolo bezpredmetné uzatvárať zmluvu o poskytovaní finančných služieb, ktorá spočívala vo výbere a doručení finančných prostriedkov poskytnutých na základe úverovej zmluvy; osobného inkasa platieb splátok a vedenia a evidencie splátok tak, ako je to uvedené v čl. II. zmluvy. Odmena za predmetné služby bola stanovená pevnou sumou vo výške 10,- eur za výber a doručovanie finančných prostriedkov a 402,- eur za osobné inkaso platieb splátok. Spolu to predstavuje takmer dvojnásobok odplaty, ktorú mali žalobcovia uhradiť zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmysle článku

II. bodu 2. zmluvy mali byť služby poskytované v mieste trvalého bydliska dlžníka, prípadne v mieste určenom dohodou zmluvných strán. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 567 ods. 1 OZ, dlh sa plní na mieste určenom dohodou účastníkov. Ak nie je miesto plnenia takto určené, je ním bydlisko alebo sídlo dlžníka. Zo zákona teda vyplýva, že dlh sa platí, ak sa nedohodnú inak, v mieste bydliska dlžníka (spotrebiteľa). Súdny dvor v bode 68 rozsudku C-415/11 uviedol: „Ako uviedla generálna advokátka v bode 71 svojich návrhov, pri otázke, či podmienka spôsobuje „značnú nerovnováhu“ v právach a povinnostiach strán vyplývajúcich zo zmluvy na škodu spotrebiteľa, treba predovšetkým zohľadniť právne predpisy uplatňované vo vnútroštátnom práve v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami v tomto zmysle. Na základe takejto porovnávacej analýzy môže vnútroštátny súd posúdiť, či a prípadne do akej miery je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Okrem toho sa zdá, že na tieto účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska prostriedkov, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Pokiaľ ide o otázku, za akých okolností dôjde k takejto nerovnováhe „napriek požiadavke dôvery“, treba konštatovať vzhľadom na šestnásť odôvodnenie a ako v podstate uviedla aj generálna advokátka v bode 74 svojich návrhov, že, vnútroštátny súd má na tento účel preveriť, či predajca alebo dodávateľ, ktorí zaobchádzajú so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní.“ Žalobcovia mali platiť odmenu za službu, ktorou žalovaný vyberá splátky v jeho mieste bydliska (alebo inom mieste podľa dohody), vo výške takmer dvojnásobku odplaty za spotrebiteľský úver, pričom z ustanovenia § 567 ods. 1 OZ im takéto právo vyplýva bezplatne. Je teda nepochybné, že žalobcovia by nesúhlasili s takouto podmienkou po individuálnom dojednaní, pokiaľ by mal vedomosť o tom, že táto služba by mala byť zadarmo a navyše za stavu, že túto zmluvu museli uzatvoriť k zmluve o spotrebiteľskom úvere (súd nemá dôvod neveriť žalobcom, keď povinnosť uzavrieť takúto zmluvu so žalovaným vyplynula aj napríklad v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 20Csp/84/2019) a teda takouto zmluvnou podmienkou dochádza k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa. Dojednanie odplaty zakladá značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Súd preto určil že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 22.09.2014, uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142771 zo dňa 22.09.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

30. V konaní bolo nesporné, že žalobcovia uhradili na Zmluvu o poskytovaní finančných služieb sumu 412,- eura. Keďže súd určil, že zmluva o poskytovaní finančných služieb zo dňa 22.09.2014, uzatvorená k zmluve o spotrebiteľskom úvere č. K520142771 zo dňa 22.09.2014 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a z toho dôvodu neplatná, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému, čo podľa nej dostal. Súd preto zaviazal žalovaného vydať žalobcom bezdôvodného obohatenie vo výške 412,- eur.

31. Dlh, vzniknutý bezdôvodným obohatením je dlhom, ktorého zročnosť nie je určená právnym predpisom, alebo rozhodnutím súdu, alebo nevyplýva z dohody účastníkov, a preto je dlžník, v tomto prípade žalovaný, podľa § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa potom, čo ho veriteľ o plnenie požiadal. Za prvú výzvu na vydanie bezdôvodného obohatenia súd považoval doručenie žaloby dňa 11.02.2021. Žalobcovia si uplatnili úrok z omeškania od druhého dňa po doručení žaloby, a preto súd zaviazal žalovaného na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 412,- eur od 13.02.2021 do zaplatenia.

32. Podľa § 100 ods. 1, 2, 3 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. Nepremlčujú sa takisto práva z vkladov na vkladných knižkách alebo na iných formách vkladov a bežných účtoch, pokiaľ vkladový vzťah trvá.

33. Podľa § 107 ods. 1,2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

34. Žalovaný vo svojom vyjadrení vzniesol námietku premlčania. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o premlčanie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, preto je potrebné na premlčanie aplikovať ust. § 107 Občianskeho zákonníka. Pri premlčaní práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia je ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna a objektívna. Pre začiatok plynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený skutočne dozvedel (bez ohľadu na to, že pri vynaložení všetkého úsilia sa mohol dozvedieť skôr), že na jeho úkor došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto bezdôvodné obohatenie získal. Súd pri začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby vychádzal z prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, kde boli dňa 16.11.2020 žalobcovia informovaní o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žalobca 2) síce uviedol, že nebol od apríla v kontakte so Združením, avšak dodal, že všetko sprostredkovala jeho dcéra. Je navyše úplne logické sa domnievať, že žalobcovia ako spotrebiteľia by asi sotva platili za služby ak by vedeli o neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Žaloba bola podaná na súd dňa 03.02.2021, t.j. v 2 - ročnej subjektívnej premlčacej dobe.

35. Čo sa týka objektívnej premlčacej doby súd prvej inštancie vychádzal z 10-ročnej premlčacej doby na uplatnenie práva pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Ako už bolo vyššie uvedené, že v rámci zmluvy išlo o konanie dvoch právnických osôb konajúcich v zhode, s cieľom zaťažiť spotrebiteľov ďalším plnením, a preto súd dospel k záveru, že úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobcov bol daný už od uzatvorenia zmluvy. Žaloba bola preto podaná aj v 10 - ročnej premlčacej dobe.

36. Pokiaľ ide o namietanú prekážku rozsúdenej veci s poukazom na rozhodnutie 19Csp/7/2018, tak prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) nastáva vtedy ak sa má v novom konaní prejednávať tá istá (totožná) vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté a ak sa nové konanie týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Pritom nie je významné či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie. Teda či ten, ktorý bol v skoršom konaní žalobcom je žalobcom aj v novom konaní, alebo má postavenie žalovaného a naopak. Ten istý predmet konania je daný, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Teda vyplýva z rovnakého skutku. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade ak v novom konaní vystupujú právny nástupcovia pôvodných sporových strán či už z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie. Pre posúdenie či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej nie je významné ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej teda skutok bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, respektíve inak. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/120/2009.

37. Prekážka právoplatne rozhodnutej veci nie je daná v prípade, ak v novom konaní ide o ten istý právny vzťah medzi tými istými účastníkmi a však novo uplatnený nárok sa opiera o iné skutočnosti, ktoré tu neboli v čase pôvodného rozhodnutia. Uvedené vyplýva z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 3Cdo/42/2008.

38. Ako vyplýva z pripojeného spisu 19Csp/7/2018 tak žalovaný si uplatnil voči žalobcom nárok na zaplatenie sumy 225,86 eura zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. K520142771. V danom prípade sa však žalobcovia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o poskytovaní finančných služieb a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Nejedná sa teda o totožný predmet. Súd taktiež poukazuje na obdobnú vec, kde Krajský súd v Prešove sp. zn. 3Co/105/2019 zrušil uznesenie prvostupňového súdu, ktorým tento zastavil konanie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd uviedol: „Podľa názoru odvolacieho súdu v danej veci je podstatné, že platobný rozkaz v predchádzajúcej veci nezakladá prekážku „res iudicata“ pretože nie je daná totožnosť predmetu konania a to z dôvodu, že v tejto veci uplatnený nárok samotným žalobcom nevyplýva z rovnakých skutkových tvrdení. V predchádzajúcom konaní skutkovým tvrdením žalobcu bolo, že došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy a žalovaný po zosplatení zaplatil len 124,28 Eura preto dlh predstavuje 3 960,47 Eura. V tomto (novom) konaní vedenom pod sp.zn. 20Csp/172/2018 je skutkovým tvrdením žalobcu, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a zmluvná pokuta v danom prípade nebola individuálne dojednaná, pričom bola súčasťou žalovaným vopred pripravených úverových zmluvných

podmienok, ktorých obsah žalobca nijako nemohol ovplyvniť, keď chcel úver získať. Odvolací súd v tejto veci poukazuje nie len na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo/120/2009 zo dňa 13.10.2009, ale aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20Co/281/2016 zo dňa 30.01.2018.“ Súd preto dospel k závere, že sa nejedná o prekážku rozhodnutej veci.

39. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobcovia boli v konaní v celom rozsahu úspešní, a preto súd priznal žalobcom náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške trov konania bude po právoplatnosti rozhodnutia rozhodnuté samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).